

вече отъ 1500 д. и въ църквата до 1000 д. Всички стояли на крака и нѣмало празно мѣсто игла да падне. Турцитѣ щомъ изпълнили улицата прѣдъ църковния дворъ, взели да стрѣлятъ, исчупили стѣклата на църковнитѣ прозорци, нѣ и българитѣ отъ прозорцитѣ на женската църква мнозина повалили на улицата. Стрѣлбата се продължила нѣколко врѣме и турцитѣ единъ върху други се търкаляли. Най-послѣ съ голѣма сила нападнали, разбили вънкашнитѣ врата, едни останали да вардятъ а други нахлули вътрѣ, почнали да убиватъ, да колятъ, да пробаждатъ кого гдѣто застигнатъ, бегъ да пожалатъ жена или дѣте и жива душа въ двора не оставили, нѣ и отъ тѣхъ мнозина паднали. Петко Нейковъ отъ с. Сарж-Смаилъ и Тодоръ Вълковъ като лѣвоове се хвъртали върху турцитѣ. Само първия сѣсѣкълъ съ ножа си до 40 д. турци и всички се удивлявали на тѣхната рѣшителностъ. Когато турцитѣ почнали да къртятъ църковнитѣ врата, писѣкътъ на женитѣ и дѣцата изъ цѣлия градъ се носилъ и, може би да омегчеше гнѣвътъ даже и на най-свирѣпния звѣръ, нѣ само сърдцето на турчина не се омекчавало нито умилостивявало. Щомъ прѣстѣпнили църковния прагъ, още на първата крачка предъ гжетата масса се спрѣли и почнали да стрѣлятъ, убиватъ, сѣчатъ и никой не билъ въ състояние да имъ се противи. Онѣзи, които по напредъ отъ женската църква сгрѣляли, и тѣ захвърлили оржжието, защото нито патрони имъ останали, нито било и възможно измѣжду тѣлпата да стрѣлятъ. Сѣщо и за турцитѣ не било възможно по на вътрѣ да пробиятъ, освѣнъ както косачьтъ отъ край да заловжтъ и размѣсенитѣ мъже, жени и дѣца, наредъ да убиватъ. Прѣди да влезжтъ турцитѣ въ църквата, Марийка Ив. Анхжнова, Марийка Ат. Стѣченъ-Бонева, Желка Антонова (момиче) и едно селянче на име Иванчо, вмжкнали се въ единъ долапъ подъ стѣлбигѣ на женската църква, отъ гдѣто прѣзъ една зирка, Анхжнова всичко гледала. Тя не намираше думи съ които да искаже турекитѣ звѣрства при избиванието на хората. Въ нѣкои ягли на църквата, избититѣ прави оставали понеже нѣмало праздно мѣсто за да се повалятъ. Клапето, убиването и обирьтъ се продължавали цѣли три часа. Слѣдъ като излѣзнали всичкитѣ турци изъ църквата, останалъ единъ отъ гражданитѣ и единъ черкезинъ да тарашуватъ. Между това, отворили и долапа, намѣрили скрититѣ, извадили ги навънъ, прѣтърсили ги и като казали: *Аллахъ корумушъ он-*